

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w dniu 11 maja 2017 r.,
po rozpoznaniu w sprawie **P. G.**,
skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii i in.,
zażalenia skazanego,
na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w S.,
z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II Ka .../14,
o uznaniu za bezskuteczny wniosku skazanego o przywrócenie terminu do
wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 maja 2015 r., sygn.
akt II Ka .../14,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 7 marca 2017 roku sędzia Sądu Okręgowego w S. uznał za bezskuteczny wniosek skazanego P. G. o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt II Ka .../14.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany P. G., podnosząc że nie stać go było na ustanowienie obrońcy z wyboru w celu sporządzenia i wniesienia kasacji, w związku z czym nie dotrzymał wyznaczonego przez Sąd 30-dniowego terminu. Z treści zażalenia wynika ponadto, że wolą skazanego jest, by wyznaczyć

mu kolejnego obrońcę z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji w sprawie albo wyznaczenie kolejnego terminu na ustanowienie obrońcy z wyboru.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego P. G. nie jest zasadne i na uwzględnienie nie zasługuje.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że wyznaczony skazanemu P. G. obrońca z urzędu w piśmie z dnia 14 sierpnia 2015 roku zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k. powiadomił Sąd, iż nie znalazł podstaw do sporządzenia i podpisania kasacji w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt II Ka .../14 (k. 8804-8806, t. XLV). O stanowisku w przedmiocie wniesienia kasacji przez obrońcę z urzędu P. G. został poinformowany w dniu 24 sierpnia 2015 r. (k. 8842, t. XLV), poinformowano go także, że od tej daty rozpoczyna bieg 30-dniowy termin do wniesienia kasacji przez obrońcę ustanowionego z wyboru (k. 8807, t. XLV). Obecnie z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji P. G. wystąpił w dniu 9 stycznia 2017 r., choć już 24 sierpnia 2015 r. wiedział o treści zarządzenia z dnia 19 sierpnia 2015 r. Wynika z tego tym samym, że w wyznaczonym 30-dniowym terminie skarżący nie podjął żadnych czynności zmierzających do wniesienia kasacji, zaś prawie półtora roku później złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia kasacji, przy czym domaga się najpierw wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu, a ewentualnie – w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku – wyznaczenia kolejnego, bliżej nieokreślonego terminu na wniesienie kasacji. Powyższe czyni koniecznym wskazanie skarżącemu, że niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami bądź poglądami skazanego nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez stronę oczekiwanego przez niego efektu (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2011 r., III KZ 20/11, LEX nr 811870*).

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że zgodnie z przepisem art. 126 § 1 k.p.k. jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności,

która miała być w terminie wykonana. W przepisie tym jest mowa o dwóch terminach zawitych, przy czym w realiach przedmiotowej sprawy pierwszy z nich odnosi się do terminu do wniesienia kasacji, a drugi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu zawitego do wniesienia kasacji. Istotne przy tym jest, że jeśli chodzi o ów drugi termin zawity, to zgodnie z omawianym przepisem, „jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana”. Samo zatem zbadanie zasadności wniosku o przywrócenie terminu do dokonania określonej czynności procesowej (w tym wypadku kasacji), musi być poprzedzone ustaleniem, że taki wniosek został złożony z zachowaniem terminu zawitego określonego w art. 126 § 1 k.p.k., tj. przed upływem 7 dni od ustania przeszkody uniemożliwiającej jego zgłoszenie. Jest to warunek formalny, którego niezachowanie powoduje, że taki wniosek stanowi czynność prawnie bezskuteczną w rozumieniu art. 122 § 1 k.p.k. i nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., III KZ 43/14, LEX nr 1493988*). W przedmiotowej sprawie, jak trafnie przyjęto w zaskarżonym zarządzeniu, ewentualny wniosek o przywrócenie terminu powinien być złożony najpóźniej z upływem 7 dni od daty upływu 30-dniowego terminu do wniesienia kasacji przez ustanowionego przez skazanego obrońcę z wyboru, który to termin upłynął z końcem września 2015 roku. Trudno bowiem uznać, by brak środków na opłacenie wynagrodzenia obrońcy z wyboru stanowiło przyczynę od strony niezależną w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. Skarżący skorzystał przecież – o czym była już mowa powyżej – z pomocy obrońcy z urzędu, który nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji.

Na marginesie jedynie wskazać zaś należy na prezentowane w piśmiennictwie stanowisko, że uznanie trudnej sytuacji materialnej za okoliczność usprawiedliwiającą przekroczenie terminu zawitego byłoby tezą bardzo kontrowersyjną, jako potencjalnie sprzyjającą nadużywaniu prawa do przywrócenia terminu (*K. Woźniewski, Glosa do postanowienia SN z dnia 14 czerwca 2005 r., V KZ 21/05, Gdańskie Studia Prawnicze – Przegląd Orzecznictwa 2006, nr 2, s. 145*).

Nie znajdując zatem postaw do uwzględnienia wniesionego zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

kc